

[Finansministeren.]

ejendommen, bliver hans fortjeneste 125 pct. i stedet for de 25 pct., som ville svare til den almindelige prisstigning. Skatteyderen har på denne måde indkasseret en til prisstigningen svarende fortjeneste ikke alene af sine egne midler, men også af de penge, som kreditorerne har stående i ejendommen.

Efter min opfattelse er det ganske urimeligt, at gevinster af denne art skal gå helt fri for beskatning.

Det har endvidere været indvendt mod kapitalvindingsskatten, at det er uheldigt at beskatte værdistigning ved salg i de tilfælde, hvor salgssummen skal benyttes til anskaffelse af et aktiv af samme art. Værdien af det nye aktiv vil jo ofte være steget lige så stærkt som prisen på det aktiv, der er solgt. Man har i denne forbindelse navnlig tænkt på de tilfælde, hvor en landbruger sælger sin ejendom for at købe en, der er større, eller hvor en skatteyder sælger sin villa, fordi han af hensyn til sit arbejde må flytte til en anden by og købe hus dér.

Disse indvendinger kan naturligvis give anledning til, at det under udvalgsbehandlingen undersøges, om det er muligt at udforme lempelsesregler for disse tilfælde, men de er efter min opfattelse slet ikke af en sådan vægt, at de kan føre til en opgivelse af kapitalvindingsbeskatningen i dens helhed.

Netop i den periode, vi nu er inde i, synes jeg at der er trang til en sådan beskatning. Fra alle sider opfordres der til øget arbejdsindsats og initiativ. På denne baggrund virker det uheldigt, at de omtalte realisationsgevinster, som kun i ringe grad er betinget af en arbejdsindsats fra skatteyderens side, går helt fri for indkomstbeskatning, medens de indtægter, hvis erhvervelse kræver en særlig indsats af skatteyderen, fuldt ud skal medregnes i den skattepligtige indkomst. Mon det ikke var på tide at beskatte dem, der tjener på prisstigningerne, og til gengæld gå lidt mildere frem mod de befolkningsgrupper, som lider tab under disse?

Der findes imidlertid også andre skatte-kilder, som det vil være rimeligt at søge udnyttet i en tid, hvor skattebyrden er så stor. Som bekendt er det ikke alle de ind-

komstbeløb, der skal medtages på selvangivelsen, som faktisk bliver opgivet og beskattet. Efterhånden som skatterne er steget, har disse mangler ved ligningen fået større praktisk betydning. Hvor store beløb det drejer sig om, er det vanskeligt at udøve noget sikkert skøn over; men man må regne med, at de er meget betydelige. Hvorledes disse beløb fordeles sig på de forskellige grupper af skatteydere, ved man heller ikke ret meget om; men den omstændighed, at der er mulighed for at kontrollere visse indtægtsarter som f. eks. lønninger næsten fuldt ud, medens tilsvarende kontrolmuligheder ikke består for andre indtægtsarter som indtægt ved erhvervsvirksomhed, kunne tyde på, at undragelserne er meget ujævnt fordelt på de forskellige grupper af skatteydere. Det er derfor forståeligt, at navnlig lønmodtagerne i de senere år har rejst kravet om en mere effektiv skatteligning for derigennem at tilvejebringe større lighed i beskatningen af de forskellige befolkningsgrupper. Jeg kan i denne forbindelse henvise til de ønsker herom, som er fremsat i mange fag- og tjenestemandsblande og af Fællesrådet for danske Tjenestemandsg og Funktionærorganisationer.

Det er et selvfølgelig retfærdighedskrav at søge de udtrykte ønsker om en bedre ligning imødekommet, og det kan kun beklages, at det hidtil har været så vanskeligt at vinde gehør herfor hos oppositionen. Hertil kan føjes, at de beløb, der undrages selvangivelserne, formentlig i vid udstrækning anvendes til et unødigt forbrug, som det i den nuværende økonomiske situation vil være helt rigtigt at begrænse.

En vigtig forudsætning for at opnå tilfredsstillende resultater ved ligningen er naturligvis, at ligningsarbejdet er godt organiseret, og at ligningsmyndighederne råder over den fornødne sagkyndige bistand. Hele spørgsmålet behandles for tiden i et udvalg af sagkyndige, og før dette har afgivet betænkning, har jeg ikke ment at burde fremsætte forslag om lovændringer på dette område.

Derimod indeholder statsskattelovforslaget en række bestemmelser, der tager sigte på at udvide skattemyndighedernes kontrolbeføjelser. Disse bestemmelser, der i alt væsentligt også fandtes i det forslag, jeg fremsatte i sidste samling, tager bl. a. sigte